

Nr 31.

Ankom till riksdagens kansli den 19 april 1934 kl. 12 m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om upphävande av viss arbetsgivare tillkommande rätt till avdrag vid taxering till beskattning.

(2:a avd.)

I en inom andra kammaren av herr *Pettersson* i Hällbacken väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 17, har hemställts, »att riksdagen måtte besluta sådan ändring i gällande skattelagar, att hittills medgivna avdrag från arbetsgivare till arbetsgivareföreningen icke är avdragsgill».

Därjämte har motionären föreslagit, att vederbörande utskott måtte utforma erforderliga lagändringar.

I 20 § kommunalskattelagen har en allmän föreskrift lämnats rörande skattskyldigs rätt till avdrag från intäkt av särskild förvärvskälla. Sålunda skola vid beräkningen av inkomsten från särskild förvärvskälla från samtliga ur förvärvskällan under beskattningsåret härflutna intäkter avräknas alla omkostnader under beskattningsåret för intäkternas förvärvande och bibehållande.

Enligt 22 § 1 mom. och 29 § 1 mom. nämnda lag må från bruttointäkt av jordbruksfastighet eller av rörelse avdrag göras för allt, som är att hänföra till driftkostnad.

Jämlikt ett av regeringsrätten den 12 december 1913 meddelat utslag (årsbok ref. 147) har av aktiebolag till svenska arbetsgivareföreningen erlagd avgift ansetts hänförlig till sådan för bolagets rörelse uppkommen omkostnad, att avdrag därför borde äga rum vid bolagets taxering för inkomst.

Från intäkt av tjänst må jämlikt 33 § avdrag göras för samtliga utgifter, vilka äro att anse som kostnader för fullgörande av tjänsten. Understöd, som vid arbetskonflikt utgått till i konflikten indragen arbetare från organisation, som han tillhört, är enligt stadgande i punkt 7 till anvisningarna till 32 § icke att hänföra till skattepliktig intäkt.

I motionen har anförts, att vid tillämpningen av skattelagarna avdrag icke medgivits för vad arbetare eller annan löntagare erlägger i avgift till fackföreningskassa, medan avgift, som arbetsgivare erlägger till ar-

betsgivareorganisation, ansetts såsom avdragsgill utgift. Då motionären icke kunde finna tillräckliga skäl föreligga, att arbetares och arbetsgivarers avdragsrätt vore olika anordnad, har han yrkat sådan ändring i kommunalskattelagen, att avdrag icke längre finge ske för avgift från arbetsgivare till arbetsgivareorganisation.

Den arbetsgivare tillkommande rätt att från inkomst av jordbruksfastighet eller rörelse åtnjuta avdrag för avgift till arbetsgivareorganisation torde enligt utskottets mening stå i överensstämmelse med de allmänna grunder i fråga om avdragsrätt, som gälla beträffande nämnda förvärvskällor. Ett avsteg från denna princip i ett visst fall bör uppenbarligen icke förekomma utan att särskilda skäl härför föreligga. Motionären har på sätt här ovan anförts såsom skäl för avdragsrättens förvägrande åberopat, att löntagare icke äger rätt till avdrag för av honom erlagda avgifter till fackförening. Häremot må emellertid erinras, att understöd, som utgår från organisation till arbetare under arbetskonflikt, icke utgör skattepliktig intäkt för arbetaren, medan sådan befrielse från beskattning icke stadgats för konfliktersättning från arbetsgivareorganisation till rörelseidkare eller jordbrukare. Med hänsyn till att icke blott avdragsrätten för avgifterna utan jämväl skattskyldigheten för konfliktunderstöd anordnats efter skilda linjer beträffande arbetsgivare och arbetare har det syntts utskottet, som om någon sådan orättvisa icke skulle föreligga de skattskyldiga emellan, att en ändring i lagstiftningen kan anses erforderlig. För övrigt bleve det säkerligen mången gång förenat med stora svårigheter att avgöra, huruvida avgifter, som av arbetsgivare erlagts till en organisation, vilken hade till uppgift såväl att lämna bidrag under konflikt som att i annan ordning företräda sina medlemmars intressen, vore helt eller delvis att hänföra till icke avdragsgill omkostnad eller sådan driftkostnad, för vilken avdrag alltjämt borde få åtnjutas.

Utskottet.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att förevarande motion II:17 av herr Pettersson i Hällbacken, om upphävande av arbetsgivare tillkommande rätt till avdrag vid taxering till beskattning, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 19 april 1934.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: se under betänkande nr 30.